

Fremsat den 25. oktober 2018 af Miljø- og fødevareministeren (Jakob Ellemann-Jensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Obligatorisk digital kommunikation om rottebekæmpelse og autorisation hertil)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 3. september 2018, foretages følgende ændringer:

1 1. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:
”6) ansøgning og afgørelse om autorisation og om tilbagekaldelse af en sådan autorisation i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 3.”
Nr. 6-13 bliver herefter nr. 7-14.

2 1. I § 79 b, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, ændres ”§ 7 og § 7 a” til: ” §§ 7, 7 a og § 17, stk. 3”.

3 1. I § 79 b, stk. 1, nr. 13, der bliver nr. 14, ændres: ”nr. 1-12” til: ”nr. 1-13”.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at muliggøre en effektivisering af sagsbehandlingen i forbindelse med indberetning til kommunalbestyrelsen om bekæmpelse af rotter og af Miljøstyrelsens meddelelse af autorisationer hertil.

Med henblik herpå tilvejebringer forslaget hjemmel i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 3. september 2018, (herefter miljøbeskyttelsesloven) til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation i forbindelse med indberetninger til kommunalbestyrelsen om rottebekæmpelse og Miljøstyrelsens afgørelser om autorisationer til bekæmpelse af rotter samt ansøgning herom.

Forslaget følger ligeledes op på regeringens målsætning om, at al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt.

2. Baggrund

I november 2017 udsendte Miljøstyrelsen en ny handlingsplan for forebyggelse og bekæmpelse af rotter, der indeholder en række initiativer til en styrket forebyggende indsats og en mere effektiv rottebekæmpelse, herunder en øget indsats i forhold til at få indrapporteringen af data om bekæmpelsen af rotter til at fungere bedre.

Baggrunden var, at man havde måttet konstatere, at den hidtidige indsats mod rotter ikke havde kunnet knække den stigende tendens i antallet af anmeldte rotteangreb.

En række af handlingsplanens initiativer er blevet gennemført i bekendtgørelse nr. 1723 af 17. december 2017 om forebyggelse og bekæmpelse af rotter (herefter rottebekendtgørelsen). Kommunalbestyrelsens mulighed for at lade rottebekæmpelsen udføre af andre end af kommunens eget autoriserede personale eller af personer, som er autoriseret til erhvervmæssig forebyggelse og bekæmpelse af rotter (R1-autorisationer), er f.eks. udvidet til også at omfatte personer, som er autoriseret til at bekæmpe rotter ved brug af visse kemiske bekæmpelsesmidler på egen erhvervejendom (R2-autorisationer). Samtidig giver R1-autorisationen udvidet adgang til at bekæmpe rotter.

I forlængelse heraf er det forventningen, at en relativt større del af den kommunale rottebekæmpelse fremover vil blive foretaget af personer med R1- og R2-autorisationer og for at sikre, at kommunalbestyrelsen fortsat kan føre et effektivt tilsyn med rottebekæmpelsen, fastsætter bekendtgørelsen

derfor også en skærpet indberetningspligt for de autoriserede rottebekæmpere.

Kommunalbestyrelsen indberetter i dag alle oplysninger modtaget fra de autoriserede rottebekæmpere til den fællesoffentlige rottedatabase. Databasen er en del af Miljøportalen, som er et fællesoffentligt partnerskab mellem Miljøstyrelsen, KL og regionerne.

Som konsekvens af det nye autorisationssystem og den skærpede indberetningspligt er det derfor også forventningen, at kommunernes arbejde med at håndtere indberetninger om rottebekæmpelse vil stige betydeligt. Miljøstyrelsen skønner, at der vil være tale om ca. 50.000 indberetninger, der vil skulle indtastes i den fællesoffentlige rottedatabase af kommunerne.

Med henblik på at kunne håndtere den øgede administrative byrde for kommunerne, er der således behov for at effektivisere sagsbehandlingen i forbindelse med indberetninger om den autoriserede rottebekæmpelse til kommunalbestyrelsen, hvilket lovforslaget tilsigter at muliggøre.

R1- og R2-autorisationer udstedes efter regler i rottebekendtgørelsen. Det følger i dag af bekendtgørelsen, at autorisationen meddeles ved brug af digital selvbetjening i Miljøstyrelsens Autorisationssystem for brug af Bekæmpelsesmidler (MAB). Systemet tilgås via Nem-ID. Ved indsættelsen af bestemmelsen om digital selvbetjening i december 2017 i rottebekendtgørelsen var det opfattelsen, at hjemlen hertil var indeholdt i lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 26. januar 2017 (kemikalieloven) bestemmelser om digital kommunikation. Det er imidlertid nu Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at hjemlen hertil rettelig bør være i miljøbeskyttelsesloven, hvilket sikres med lovforslaget. Det bemærkes, at bestemmelsen om pligtmæssig anvendelse og udstedelse af autorisation til rottebekæmpelse i MAB ikke har været anvendt.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret

Lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 3. september 2018 (herefter miljøbeskyttelsesloven), indeholder i dag en regel i lovens § 17 a om borgernes anmeldelse af rotter. Bestemmelsen forpligter enhver, der konstaterer forekomst af rotter til - ved anvendelse af den digitale løsning kommunen stiller til rådighed - straks at anmelde forekomsten til kommunen. Anmeldepligten gælder såvel grundejer som lejer, men også tredjemand, for eksempel en

nabo til en ejendom med rotter eller en person, der opdager rotter på veje eller i parker.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder endvidere en generel bestemmelse i § 79 b, der giver hjemmel til at indføre krav om anvendelse af digital kommunikation i forbindelse med en lang række bestemmelser om anmeldelser, indberetninger, ansøgninger og afgørelser mv. på miljøbeskyttelseslovens område. Således kan der f.eks. i medfør af § 79 b, nr. 5 og 7 i miljøbeskyttelsesloven fastsættes regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el. lign., ved afgørelser og indberetninger i medfør af § 19, § 79 b, kapitel 4, 5, 6, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt regler udstedt i medfør af § 7 og § 7 a. Ligeledes kan der i medfør af samme bestemmelse nr. 6 kan fastsættes regler om anvendelse af digital kommunikation ved ansøgning og afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og tilbagekaldelse af denne godkendelse i henhold til regler udstedt i medfør af § 44, stk. 4, nr. 1 og stk. 5

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation mellem borgere, virksomheder og myndigheder i forbindelse med indberetning om rottebekæmpelse eller ansøgning og afgørelse om R1 og R2-autorisationer efter regler udstedt i medfør af lovens § 17, stk. 3.

Bekæmpelse af rotter i Danmark er en offentlig opgave, idet kommunalbestyrelsen efter § 17, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven har til opgave at foretage en effektiv rottebekæmpelse. Efter lovens § 17, stk. 3, fastsætter miljø- og fødevarerministeren regler om rottebekæmpelse, ligesom ministeren kan fastsætte regler om, at personer, der udfører rottebekæmpelse, skal være autoriserede samt om tilbagekaldelse af autorisationer.

Hjemlen i § 17, stk. 3, er bl.a. udnyttet i bekendtgørelse nr. 1723 af 17. december 2017 om forebyggelse og bekæmpelse af rotter (herefter rottebekendtgørelsen) til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for at overlade rottebekæmpelsen til personer, som er autoriserede hertil, R1- og R2-autorisationer, og disses pligt til løbende at registrere oplysninger om rottebekæmpelsen som angivet i bekendtgørelsens bilag 6, dvs. blandt andet oplysninger om navn og adresse, ejendomsstype, observationssted, kloakering, årsag til rottehold, og bekæmpelsesmetode, jf. bekendtgørelsens § 31, stk. 2.

Det følger endvidere af samme bestemmelse, at senest 1 måned efter sagens afslutning skal de registrerede oplysninger indberettes til kommunalbestyrelsen. Rottebekendtgørelsen indeholder ikke bestemmelser, der angiver, i hvilken form indberetningen skal ske .

Udover de oplysninger som skal indberettes til kommunen i medfør af ovennævnte bestemmelser, indeholder rottebekendtgørelsen i § 22 et krav om, at R1-autoriserede personer skal videregive oplysninger til kommunalbestyrelsen om de kontrakter om sikringsordninger de indgår, ændrer eller ophæver. Sikringsordninger er kontrakter indgået mellem en R1-autoriseret person og en ejer eller lejer af fast ejendom, der omfatter forebyggelse af rotter. Formålet med anmeldelse er at give kommunen indblik i, hvor i kommunen der er rotteproblemer, så kommunen har mulighed for at løfte sin opgave som ansvarlig for gennemførelsen af en effektiv rottebekæmpelse. Oplysningerne skal indgives til kommunen skriftligt, men bekendtgørelsen indeholder ikke yderligere formkrav.

Efter bekendtgørelsens § 31, stk. 3, påhviler det kommunalbestyrelsen løbende at indberette de oplysninger, som er modtaget fra personer med R1- eller R2-autorisationer, til den fællesoffentlige rotte database.

Hjemlen i lovens § 17, stk. 3, er endvidere udnyttet i rottebekendtgørelsens kapitel 5 og 6 til at fastsætte regler om autorisation til rottebekæmpelse. Miljøstyrelsen meddeler autorisationerne, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2, og § 25, stk. 2. For at opnå autorisation kræves bevis for gennemført og bestået kursus til enten R1- eller R2-autorisation jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2, og § 25, stk. 2 . For at få adgang til et kursus kræves endvidere dokumentation for opfyldelse af visse adgangskriterier, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 1, og § 25, stk. 1. Adgangskriterier og indholdet af kursus afhænger af, hvilken autorisation, R1 eller R2, der ansøges om. Ansøgning om autorisation sker rent praktisk ved ansøgning til enten Miljøstyrelsen eller en af Miljøstyrelsen anerkendt kursusudbyder, jf. bekendtgørelsens § 19, stk. 2, og § 26, stk.4. Bekendtgørelsen indeholder endvidere i kapitel 11 regler om tilbagekaldelse af autorisation.

Bekendtgørelsen indeholder i dag ikke bestemmelser, der angiver, i hvilken form ansøgningen skal ske, ligesom bekendtgørelsen ikke indeholder regler, der angiver, i hvilken form en eventuel tilbagekaldelse skal ske.

Efter den gældende rottebekendtgørelsens §§ 17 og 25, udstedes autorisationer til bekæmpelse af rotter (R1- og R2- autorisationer) via selvbetjening i Miljøstyrelsens Autorisationssystem til anvendelse af bekæmpelsesmidler (MAB). MAB er et it-system, der udsteder autorisationer via digital selvbetjening. Adgang til systemet sker ved anvendelse af Nem-ID. Autoriserede personer kan logge på og få adgang til deres egne autorisationer.

Reglerne om pligt til at anvende digital selvbetjening ved meddelelse af autorisation efter miljøbeskyttelsesloven har i den gældende rottebekendtgørelse hjemmel i kemikalielovens § 55, stk. 2. Denne bestemmelse indeholder hjemmel

for miljø- og fødevarerministeren til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur.

3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er behov for at effektivisere den kommunale sagsbehandling som følge af den forventede øgede mængde indberetninger om rottebekæmpelse, der følger af de nye regler i rottebekendtgørelsen. En effektivisering kan opnås ved, at de autoriserede rottebekæmpere anvender digitale selvbetjeningsløsninger ved indberetninger om rottebekæmpelse til kommunalbestyrelsen.

Med henblik herpå foreslås det at indsætte en henvisning til § 17, stk. 3, i lovens § 79 b, stk. 1, nr. 7, således at ministeren får hjemmel til at fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lign. ved indberetning mv. og afgørelser til myndigheder i medfør af regler, der er udstedt i medfør af § 17, stk. 3.

Det er intentionen, at bemyndigelsen aktuelt skal udmøntes i en ændring af rottebekendtgørelsen, hvorefter de autoriserede rottebekæmperes indberetning om rottebekæmpelse til kommunalbestyrelsen skal ske direkte til den fællesoffentlige database vedrørende rotter.

Det er endvidere intentionen, at bemyndigelsen aktuelt skal udmøntes i en ændring af rottebekendtgørelsen, hvorefter oplysninger om sikringsordninger, der i medfør af bekendtgørelsens § 22 skal indgives til kommunen skriftligt, fremover skal indgives elektronisk til den fællesoffentlige database.

Databasen er en del af Danmarks Miljøportal, som er en platform til opsamling og opbevaring af natur- og miljødata. Miljøportalen er et fællesoffentligt partnerskab mellem Miljøstyrelsen, KL og regionerne. Indberetningsmodulet er stadig i udviklingsfasen, men forventes klar til ibrugtagning primo 2019. Indberetninger fra de autoriserede rottebekæmpere til databasen vil enten skulle ske ved anvendelse af medarbejdersignatur til indtastning i databasen eller ved tilkobling af firmaets eget fagsystem til databasen.

I den forbindelse bemærkes, at det er vurderingen, at indførelse af digital selvbetjening ved indberetninger ikke vil være byrdefuld for de autoriserede, da der ikke er tale om nye oplysninger, der skal indberettes, men alene om formen for indberetning.

Der er endvidere behov for at tilvejebringe hjemmel i miljøbeskyttelsesloven for, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om anvendelse af digitale selvbetjeningsløsninger i forbindelse med ansøgning og afgørelse om autorisation og tilbagekaldelse heraf til bekæmpelse af rotter efter regler udstedt i medfør af lovens § 17, stk. 3.

Reglerne om bekæmpelse af rotter findes i miljøbeskyttelseslovens §§ 17 og 17 a og i rottebekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af § 17, stk. 3, og som fastsætter de nærmere regler herfor, herunder bl.a. om autorisation af personer til at udføre rottebekæmpelse og om tilbagekaldelse af en sådan autorisation.

På denne baggrund bør hjemlen til digitalisering af ansøgning og afgørelser om autorisation og det medfølgende krav om anvendelse af Nem-ID ved modtagelse af autorisation rettelig være at finde i miljøbeskyttelsesloven og ikke i kemikalieloven.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt nr. 6 i miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, således at ministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el. lign., ved ansøgning og afgørelser om autorisation og om tilbagekaldelse af en sådan autorisation i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 3.

En sådan hjemmel vil sikre, at der kan stilles krav om, at autorisationer til bekæmpelse af rotter kun kan opnås ved anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning, som stilles til rådighed herfor, ligesom der kan stilles krav om, at ansøgning og afgørelse om autorisation skal ske ved anvendelse af digital selvbetjeningsløsning.

Det er hensigten, at hjemlen aktuelt skal udnyttes til at stille krav om, at R1- og R2-autorisationer kun meddeles digitalt i Miljøstyrelsens Autorisationssystem til anvendelse af Bekæmpelsesmidler (MAB), herunder ved brug af NEM-ID. Adgang til systemet vil ske via hjemmesiden www.mst.dk

De foreslåede bestemmelser kommer til at indgå i den retlige ramme, der i øvrigt omkranser digitaliseringshjemlerne i miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1. I den sammenhæng kan fremhæves, at retsvirkningen ved ikke at anvende særlige digitale løsninger til indberetning, når der stilles krav herom, vil være, at oplysningerne ikke anses som modtaget, og at myndighederne vil foretage den fornødne håndhævelse og sanktionering. Hvis oplysninger indsendes i strid med kravet om digital kommunikation følger det dog af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede som reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde. Der henvises til bemærkningerne til lov nr. 446 af 23. maj 2012, jf. Folketingstidende

2011-12, A, L 88 som fremsat, side 48, hvor § 79 b blev indsat.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den kommunale byrde til administration vil falde, da kommunerne ikke længere manuelt skal håndtere anmeldelser af rotter eller manuelt håndtere indberetning af registreringspligtige data fra de privates rottebekæmpelse. Besparelsesoverslaget er skønnet til i alt ca. 3,5 mio. kr. årligt og baseres på indberetning af 50.000 årlige private bekæmpelser. Den kommunale besparelse må forventes at medføre et lave gebyr for erhvervslivet og borgere, da rottebekæmpelse i kommunerne er gebyrfinansieret.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Rottebekæmpelsen i kommunerne er gebyrfinansieret. En administrativ lettelse hos kommunerne forventes derfor at kunne resultere i en besparelse på gebyret for rottebekæmpelse.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Ingen Regioner: Ingen Kommuner: 3,5 mio. kr. årligt	Stat: Ingen Regioner: Ingen Kommuner: Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Gebyret for rottebekæmpelse må forventes at falde	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de 5 principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går lovforslaget videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Nej	Nej

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 22. august 2018 til den 19. september 2018 til været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Brancheforeningen for Skadedyrsfirmaer, Byggeriets Kvalitetskontrol, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Private Skoler, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Arbejdsgiverforening, Boligselskabernes Landsforening, Dansk Byggeri, Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, Danske kloakmestre, Danske Maskinstationer & Entreprenører, Danske Regioner, DANVA, Datatilsynet, Digitaliseringsstyrelsen, Dyrenes Beskyttelse, Erhvervsstyrelsen, Forbrugerrådet, Friluftsrådet, Greenpeace Danmark, Horesta, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Landbrug og Fødevarer, Parcelhussejernes Landsforening, Sammenslutningen af private udlejere, Sikkerhedsstyrelsen, Spildevandsteknisk Forening, Styrelsen for Universiteter og Internationalisering, Styrelsen for Forskning og Uddannelse, Sundhedsstyrelsen, Teknologisk Institut, Rørcentret Aarhus Universitet (Institut for Bioscience) og Sikkerhedsstyrelsen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 3. september 2018 (herefter miljøbeskyttelsesloven), indeholder i § 17, stk. 3, hjemmel til at fastsætte regler om rottebekæmpelse, herunder blandt andet om, at personer eller virksomheder, der udfører rottebekæmpelse, skal være autoriserede, herunder at autorisation kan nægtes og tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed.

Hjemlen er udnyttet i bestemmelser i kapitel 5 og 6 om autorisation og i kapitel 11 om tilbagekaldelse af autorisation i bekendtgørelse nr. 1723 af 17. december 2017 om forebyggelse og bekæmpelse af rotter (herefter rottebekendtgørelsen).

Miljøbeskyttelsesloven indeholder imidlertid ikke nogen hjemmel til at fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation i forbindelse med ansøgning og afgørelse om autorisation og om tilbagekaldelse af autorisation.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 6 i § 79, stk. 1, hvorefter der kan fastsættes regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el. lign. ved ansøgning og afgørelse om autorisation og tilbagekaldelse af en sådan autorisation i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 3.

Det er hensigten, at hjemlen aktuelt skal udnyttes til at stille krav om, at R1- og R2-autorisationer, dvs. autorisationer til henholdsvis erhvervsmæssig forebyggelse og bekæmpelse af rotter og bekæmpelse af rotter på egen erhvervsejendom, kun meddeles digitalt i Miljøstyrelsens Autorisationssystem til anvendelse af Bekæmpelsesmidler (MAB), herunder ved brug af NEM-ID.

Det bemærkes, at der ved udmøntningen af hjemlen til at fastsætte regler om anvendelse af digital selvbetjening skal tages højde for, at EU- og EØS-borgere skal kunne tilgå systemerne og/eller tilbydes alternative kommunikationsmuligheder, således at der ikke sker forskelsbehandling i strid med EU-retten.

Hjemlen vil ligeledes kunne anvendes, såfremt der opstår behov for yderligere digitalisering af processer i forbindelse med ansøgning og afgørelser om autorisation.

Til nr. 2

Miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 7, indeholder i dag hjemmel til at fastsætte regler om digital indberetning mv. til myndigheder i medfør af lovens § 19, kapitel 4, 5, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet

af disse regler samt regler udstedt i medfør af § 7 og § 7 a.

Bestemmelsen indeholder derimod ikke hjemmel til at fastsætte regler om digital indberetning mv. til myndigheder i medfør af regler om rottebekæmpelse udstedt i medfør af § 17, stk. 3, der giver hjemmel til fastsættelse af regler om rottebekæmpelse og autorisation af rottebekæmpere.

Det foreslås at ændre § 79 b, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, så det vil være muligt at fastsætte krav om digital indberetning vedrørende oplysninger, som indberettes til myndigheder i medfør af bestemmelser udstedt i medfør af § 17, stk. 3. På den måde kan der i rottebekendtgørelsen stilles krav om digital indberetning vedrørende rottebekæmpelse til den fællesoffentlige database. Det er i den forbindelse vurderingen, at udtrykket "indberetning til myndigheder", der anvendes i § 79 b, stk. 1, nr. 7, dækker indberetning til den fællesoffentlige database. Databasen er en del af Miljøportalen, som er et fællesoffentligt partnerskab mellem Miljøstyrelsen, KL og regionerne.

Den foreslåede bestemmelse kommer til at indgå i den retlige ramme, der i øvrigt omkranser digitaliseringshjemlerne i miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1. I den sammenhæng kan fremhæves, at retsvirkningen ved ikke at anvende særlige digitale løsninger til indberetning, når der stilles krav herom, vil være, at oplysningerne ikke anses som modtaget, og at myndighederne vil foretage den fornødne håndhævelse og sanktionering. Hvis oplysninger indsendes i strid med kravet om digital kommunikation følger det dog af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede som reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde. Der henvises til bemærkningerne til lov nr. 446 af 23. maj 2012, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 88 som fremsat, side 48, hvor § 79 b blev indsat.

Det er intentionen, at bemyndigelsen aktuelt skal udmøntes i en ændring af rottebekendtgørelsen, hvorefter de autoriserede rottebekæmperes indberetning om rottebekæmpelse i medfør af bekendtgørelsens gældende § 31 til kommunalbestyrelsen skal ske direkte til den fællesoffentlige database vedrørende rotter.

Det er endvidere intentionen, at bemyndigelsen aktuelt skal udmøntes i en ændring af rottebekendtgørelsen, hvorefter oplysninger om sikringsordninger, der i medfør af bekendtgørelsens gældende § 22 skal indgives til kommunen skriftligt, fremover skal indgives elektronisk til den fællesoffentlige database. Hjemlen vil ligeledes kunne anvendes, såfremt der opstår behov for yderligere digitalisering af indberetninger til myndigheder i forbindelse med rottebekæmpelse,

Til nr. 3

Miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 13, giver miljø- og fødevareministerens hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i lovens § 79 b, stk. 1, nr. 1-12.

Ved nærværende lovforslag indsættes en ny bestemmelse i § 79 b, stk. 1, nr. 6. Som konsekvens heraf bliver § 79 b, stk. 1, nr. 1-12, til § 79 b, stk. 1, nr. 1-13.

Det foreslås at udvide bemyndigelsen i § 79 b, stk. 1, nr. 13, til også at omfatte digital kommunikation med myndigheder om forhold som nævnt i nye § 79, stk. 1, nr. 6. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Som følge heraf foreslås, at henvisningen til ”nr. 1-12” i § 79 b, stk. 1, nr. 13, der bliver nr. 14, ændres til ”nr. 1-13”.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2019. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da lov om miljøbeskyttelse ikke gælder for disse områder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 3. september 2018 § 118.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 79 b. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved

1)–6) ---

7) indberetning m.v. til myndigheder i medfør af § 19, kapitel 4, 5, 6, 9 og 9 a og § 79 d, samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt regler udstedt i medfør af § 7 og § 7 a,

8)–12) ---

13) kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-12.

Stk. 2-5. ---

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 3. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nr.:

”6) ansøgning og afgørelse om autorisation og om tilbagekaldelse af en sådan autorisation i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 3,”.

Nr. 6-13 bliver herefter nr. 7-14.

2. I § 79 b, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, ændres ”§ 7 og § 7 a” til: ”§ § 7, 7 a og § 17, stk. 3”

3. I § 79 b, stk. 1, nr. 13, der bliver nr. 14, ændres: ”nr. 1-12” til: ”nr. 1-13”.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2019.